

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ Γ' ΕΠΙ ΤΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

«Πόλις τοίνυν μαρτύρων, ἡ πόλις ἐστὶ τοῦ θεοῦ, ἥς τεχνίτης καὶ δημιουργός ὁ θεός, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἡ ἐλευθέρα ... Γένος δέ, τό μὲν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλου, τό δέ πνευματικόν, ἕν ἀπάντων. Κοινός γάρ αὐτῶν Πατήρ ὁ θεός, καὶ ἀδελφοὶ πάντες, οὐκ ἀπὸ ἐνός καὶ μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἰοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες», λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Ἀγάλλεται καὶ εὐφραίνεται ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλήμ, τούτέστιν ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ δὴ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος προφρόνως καὶ φερωνύμως τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν. «Ἡμῖν δέ», κατὰ τόν Μ. Βασίλειον, «οὐχ ἓνα πρόκειται θαυμάζειν, οὐδέ δύο μόνους ... , ἀλλὰ τεσσαράκοντα ἄνδρας, ὡς μίαν ψυχὴν ἐν διηρημένοις σώμασιν ἔχοντας».

Ἐπόμενοι τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «τά μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δέ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι», οὐδέν ἄλλο ἐπιδιώκομεν εἰ μὴ τὴν διακονίαν τῶν μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν, τούτέστιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἀφ' ἐνός καὶ τὴν εἰς Χριστόν διαπαιδαγώγησιν καὶ διαφώτισιν τοῦ εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου ἀφ' ἐτέρου.

Τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τεθεμελιωμένον ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ καὶ μαρτυρικοῦ αἵματος τοῦ θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεχίζει τὴν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνοδικὴν πορείαν αὐτοῦ, προσβλέπον πάντοτε εἰς τό «βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», δηλαδή τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.

Δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμποντες τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν θαυμασίοις Αὐτοῦ, εὐχαριστοῦμεν Αὐτῷ.

Εὐχαριστίας ἐκφράζομεν ὡσαύτως ἐπὶ τῇ εὐσήμεν ταύτῃ μνήμῃ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων, ἡμέρᾳ ἐν ἧ ἄγομεν τὰ ὀνομαστήρια ἡμῶν, πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς ἀθρόως παρευρεθέντας καὶ τιμήσαντας ἡμᾶς καὶ συνεορτάσαντας μεθ' ἡμῶν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου, ἰδιαιτέρου Προστάτου καὶ Πάτρωνος τῆς ἡμῶν Μετριότητος.

Ὅπως ἰδιαιτέρως ὀλοθύμους εὐχαριστίας ἀπευθύνομεν τῷ Γέροντι Ἀρχιεπιγραμματεῖ Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντίνῃς κ. Ἀριστάρχῳ, προσφωνήσαντι ἡμᾶς ἐκ μέρους τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ τῶν προσφιλῶν ἡμῖν μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ κ. Σωτηρίῳ Ἀθανασίου, Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβιβάσαντι ἡμῖν τὰς εὐχὰς τῶν μελῶν τῆς σεβαστῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ Τύχωνι, Ἀντιπροσώπῳ παρ' ἡμῖν τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας

τῆς Ρωσίας, τῆ Ἐντιμοτάτῃ Πρέσβει τῆς Μολδαβίας εἰς τό Ἰσραήλ, κ. Λαρίσα Μίκολετς, τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ναζαρέτ κ. Κυριακῷ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐκ μέρους τῶν ἱερέων καί τοῦ ποιμνίου τῆς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ Ἱερομονάχῳ Φιλοθέῳ, Πατριαρχικῷ Ἐπιτρόπῳ εὐχηθέντι ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τῶν ἱερέων καί τοῦ ποιμνίου τῆς περιοχῆς Ἄκκρης – Πτολεμαῖδος, τῷ ποληῷ π. Ταουφίκ, ἐφημερίῳ τῆς κώμης Τάϋμπε ἐξ ὀνόματος τῶν ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Ραμάλλας, τῷ Πανοσιωτάτῳ Μοναχῷ Φωτίῳ, Σχολάρχῃ τῆς Πατριαρχικῆς ἐν Σιών Σχολῆς, τῷ Ἐντιμοτάτῳ κ. Γεωργίῳ Κοτσιμπῷ, διδασκάλῳ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σχολῇ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ Οἰκονόμῳ Αἴσσα Τούμα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Κοινότητος ἡμῶν καί τῷ ἐντιμοτάτῳ κ. Χαλήλ Ἀντράους, ἱατρῷ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριωτικοῦ Συμβουλίου.

Προσέτι δέ δοξολογικάς καί εὐχαριστηρίους δεήσεις ἀναπέμψαμεν τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ ἐπί τῇ ἀπελευθερώσει καί τῇ Παλιγγενεσίᾳ τοῦ χριστεπωνύμου Γένους καί εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους. Ἔτι δέ ἐδεήθημεν ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ γένους ἡμῶν ἀγῶσι.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων μετὰ τῆς γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ χριστεπωνύμου Αὐτοῦ πληρώματος τιμῶσα τήν παλιγγενεσίαν τοῦ 1821, ἐγκαρδίως εὐχομένη, ἀναφωνεῖ:

Ζήτω τό Ἔθνος.

Ζήτω ἡ 25^ῃ Μαρτίου.

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν Ἀδελφότητι»

ngg_shortcode_0_placeholder